

Casa Universală a Dreptății

Departamentul Secretariat

27 decembrie 2017

Transmis prin e-mail

[Către un credincios individual]

Drag prieten bahá'í,

Casa Universală a Dreptății a primit scrisoarea ta trimisă prin e-mail din 24 martie 2017 ... cu privire la o întrebare care ți-a fost pusă despre perspectiva comunității bahá'í asupra prejudecății religioase și despre acțiunile pe care le ia pentru a aborda această problemă în lume. Ni s-a cerut să îți transmitem următoarele comentarii, despre care se speră că te vor ajuta în răspunsul tău.

Învățăturile bahá'í proclamă în mod neechivoc unicitatea esențială a lui Dumnezeu și unitatea tuturor religiilor lumii. „Este neîndoielnic” afirmă Bahá'u'lláh „că popoarele lumii, oricare ar fi rasa ori religia lor, se inspiră dintr-o singură Sursă divină și sunt supuse unui singur Dumnezeu.” El arată că Întemeietorii religiilor lumii, marii Educatori universali ai omenirii, împărtășesc țelul comun de a unifica omenirea și a asigura progresul civilizației. „Ei sălășluiesc toți în același tabernacol, se înalță în același cer, șed pe același tron, rostesc aceleași cuvinte și proclamă aceeași Credință.” El îndeamnă popoarele lumii să se însoțească „cu adepții tuturor religiilor într-un spirit de prietenie și camaraderie.” Și mai afirmă:

Diferitelor comunități ale pământului și nenumăratelor credințe religioase nu le va fi îngăduit niciodată să promoveze simțăminte dușmănoase între oameni. Iată Esența Credinței lui Dumnezeu și a Religiei Sale în această Zi. Aceste principii și legi, aceste sisteme puternice, ferm stabilite au izvorât dintr-o singură Sursă și sunt razele unei singure Lumini. Faptul că se deosebesc unele de altele se datorează nevoilor diferite ale vremurilor în care au apărut.

În același timp, Bahá'u'lláh oferă un avertisment categoric cu privire la efectele dăunătoare ale prejudecăților religioase, afirmând că „fanatismul și ura religioasă sunt un foc mistuitor al lumii, a cărui violență nimeni nu o poate stinge. Mâna puterii Divine, singură, poate izbăvi omenirea de această plagă pustiitoare.” El face apel la bahá'í să acționeze pentru ca „zbuciumul disensiunilor și luptelor religioase care tulbură popoarele pământului să fie potolit, pentru ca orice urmă a lui să fie întru totul ștearsă.”

‘Abdu'l-Bahá subliniază faptul că „religiile divine trebuie să fie motiv de coeziune între oameni și să acționeze ca mijloace ale unității și iubirii; trebuie să răspândească pacea universală, să elibereze omul de toate prejudecățile, să aducă fericire și bucurie, să manifeste bunătate față de toți oamenii și să elimine orice diferență și deosebire.” El mai remarcă faptul că „religia trebuie să fie motiv de prietenie și iubire. Dacă devine motiv de înstrăinare, atunci nu mai este nevoie de ea, căci religia este asemenea unui leac; dacă agravează boala, atunci devine de prisos.” Scopul adevăratei religii este deci să dea roade bune și, dacă, în numele religiei, iau naștere vrajbă, prejudecăți și ură între oameni, aceasta se întâmplă din cauza interpretărilor failibile și abuzurilor omenești, care pot fi depășite căutând adevărul divin ce zace în inima fiecărei religii. „Fie ca fanatismul și bigotismul religios să fie străine de noi,” îndeamnă El, „ca întreaga omenirea să se prindă în legătura frăției, ca sufletele să se însoțească într-un acord desăvârșit, ca națiile pământului să arboreze în sfârșit stindardul adevărului și ca religiile lumii să pătrundă în templul divin al unității, căci temeliile religiilor cerești sunt una și aceeași realitate.”

Prejudecățile religioase formează o barieră cumplită în calea progresului și bunăstării omenirii. Aceste prejudecăți, împreună cu multe alte rele, se impregnează în structurile sociale și sunt întipărite în mod sistematic în conștiința individuală și colectivă. De fapt, prejudecățile sunt adesea cultivate în mod deliberat și exploatare prin manipulare și propagandă, utilizându-se metode care ignoră adevărul și promovează interesele egoiste ale unor actori politici sau de altă natură. În timp, un sistem de guvernare demn de o rasă umană ajunsă la maturitate va abandona aceste căi de dezbinare a oamenilor în scopul obținerii și consolidării puterii, de promovare a unor interese ce servesc doar anumite grupuri sau segmente ale societății în detrimentul altora și de a conduce masele „către acele prejudecăți și fanatisme care corup însăși baza civilizației.” În schimb, un asemenea sistem îi va uni pe oameni și va canaliza capacitățile și resursele către promovarea „păcii și bunăstării și fericirii, cunoașterii, culturii și sârguinței, demnității, valorii și treptei întregii rase umane.”

Astfel, consecințele distructive ale prejudecăților religioase sunt un motiv de mare îngrijorare pentru comunitatea bahá'í. În definitiv, coeziunea omenirii este axa în jurul căreia gravitează toate învățăturile lui Bahá'u'lláh și este, în același timp, și principiul de funcționare, și țelul suprem al Credinței Bahá'í. Îndreptarea lumii, obiectivul ei suprem, este întârziată de această năpastă. Mai mult decât atât, comunitatea bahá'í însăși a înfruntat consecințele directe ale prejudecăților religioase timp de aproape două secole, mai cu seamă pe tărâmul pe care s-a născut.

Cu toate acestea, bahá'ii sunt încrezători că popoarele lumii pot învăța, în timp, să atenueze și, în cele din urmă, să elimine calamitatea prejudecății religioase. Toți oamenii au dreptul la libertatea conștiinței și a opiniilor, dreptul de a își exprima acele opinii și obligația de a respecta aceleași drepturi la alții. Oamenii pot stabili între ei legături bazate pe respect reciproc și pot găsi în valorile pe care le împărtășesc un scop comun și o unitate de acțiune care contribuie la construirea unei lumi mai bune. În ceea ce o privește, comunitatea bahá'í depune eforturi pentru a cultiva modele de toleranță, cooperare și tovarășie pe mai multe căi.

Ca indivizi, bahá'ii se străduiesc zilnic să trăiască în acord cu învățăturile și să întruchipeze și exprime principiile Credinței prin acțiunile proprii. „Gândurile și acțiunile voastre trebuie să fie atât de lipsite de orice urmă de prejudecată – rasială, religioasă, economică, națională, tribală, de clasă sau culturală –,” a afirmat Casa Dreptății, adresându-se bahá'ilor lumii, „încât până și un străin să vadă în voi un prieten iubitor.” Bahá'ii învață, de la cea mai fragedă vârstă, despre temelia comună a tuturor religiilor lumii, învață să Îi accepte și iubească pe Întemeietorii tuturor religiilor ca și cum ar fi ai propriei lor religii și învață să arate prietenie și tovarășie celor de orice religie, ca și celor ce nu au nicio religie.

În administrarea treburilor comunității bahá'í, bahá'ii învață să depășească barierele tradiționale care îi separă pe oameni în societatea largă și sporesc tensiunile dintre cei ce provin din religii diferite. Shoghi Effendi explica faptul că „fiecare comunitate organizată înrolată sub stindardul lui Bahá'u'lláh trebuie să considere drept cea dintâi obligație ineluctabilă a sa cultivarea, încurajarea și salvagardarea fiecărei minorități religioase, rasiale, de clasă sau naționale din sânul ei.” Un exemplu în acest sens este felul în care este încurajată participarea tuturor minorităților, inclusiv a celor religioase. „Dacă e să tolerăm vreo formă de discriminare,” a afirmat, de pildă, Shoghi Effendi, vorbind despre efectele corozive ale prejudecății, „ar trebui ca aceea să fie discriminarea nu împotriva, ci în favoarea minorității, fie ea rasială sau de altă natură.” Practica alegerilor bahá'í ilustrează acest angajament de a încuraja minoritățile – atunci când se înregistrează o egalitate de voturi și unul dintre candidați aparține unui grup minoritar în acea societate, persoanei respective i se dă, fără ezitare, întâietate, fără a mai fi nevoie de un alt vot pentru a schimba egalitatea.

Mai mult decât atât, în orașele și satele din întreaga lume, bahá'ii sunt angajați în stabilirea unui model de viață la care sunt invitați să ia parte tot mai mulți oameni, indiferent de proveniența lor. Acest model, ce ilustrează coerența dinamică dintre dimensiunile materială și spirituală ale vieții, cuprinde, printre altele: lecții pentru educația spirituală a copiilor, în care aceștia dezvoltă și un

profund respect pentru unitatea fundamentală a diferitelor religii ale lumii; grupuri care îi ajută pe tineri să parcurgă o etapă crucială a vieții lor și să țină piept forțelor corozive care le dau târcoale lor cu precădere; cercuri de studiu în care participanții reflectează asupra naturii spirituale a existenței și construiesc capacitatea de servire a comunității și societății; întâlniri de adorație colectivă care întăresc caracterul devoțional al comunității; și, în timp, o gamă tot mai largă de demersuri de dezvoltare socială și economică. Acest model de viață comunitară dă naștere la noi comunități vibrante și conștiente de menirea lor, în care relațiile se întemeiază pe unitatea omenirii, participare universală, dreptate și lipsa de prejudecăți. Toți sunt bineveniți. Procesul aflat în desfășurare își propune să cultive colaborarea și să construiască în fiecare grup uman – fără deosebire de clasă sau religie, indiferent de etnie sau rasă și fără a da vreo importanță sexului sau statutului social – capacitatea de a se ridica și a contribui la progresul civilizației.

Un alt domeniu căruia comunitatea bahá'í îi dedică din ce în ce mai multă atenție este participarea la discursurile care au o influență semnificativă asupra bunăstării omenirii. Eforturile sale în această privință s-au îndreptat către angajarea în conversații purtate într-o serie tot mai largă de spații la nivel internațional și național și în colaborarea strânsă cu organizații și persoane cu idei similare, încercând, acolo unde se poate, să stimuleze procesele consultative și să desprindă principii de fond în jurul cărora pot fi construite acordul și înțelegerea reciprocă. Unele dintre aceste discursuri, precum cele despre rolul religiei în societate, coexistența religiilor și libertatea religiei sau credinței, abordează în mod direct imperativul depășirii provocării impuse de prejudecata religioasă.

Din acest punct de vedere, comunitatea bahá'í a fost îndeosebi un promotor fervent al activităților interconfesionale încă de la apariția acestora, colaborând cu alții pentru a spori înțelegerea și cooperarea între religii. Realizările mișcării interconfesionale au fost evidențiate într-o scrisoare a Casei Universale a Dreptății către conducătorii religioși ai lumii din aprilie 2002. Scrisoarea mai evidențiază faptul că eforturile mișcării până în acel moment, oricât de constructive ar fi fost, nu erau de-ajuns pentru a soluționa în mod eficace problema tot mai acută a prejudecății și fanatismului religios; era nevoie de mai mult. „Cu fiecare zi ce trece,” arăta acea scrisoare, „crește pericolul ca flăcările crescânde ale prejudecății religioase să aprindă o conflagrație mondială ale cărei consecințe sunt de neconceput.” Casa Dreptății făcea un apel la luarea urgentă în considerare a amenințării pe care o reprezenta această problemă pentru conducerea religioasă.

În mod fundamental, o mare parte din eforturile comunității bahá'í s-au îndreptat către abordarea cauzei primare a prejudecății religioase – ignoranța. „Perpetuarea ignoranței,” a afirmat Casa Dreptății, „este o formă deosebit de gravă de opresiune; întărește numeroasele ziduri ale prejudecății care se pun contra înțelegerii unității omenirii... Accesul la cunoaștere este dreptul fiecărei ființe umane, iar participarea la generarea, aplicarea și răspândirea cunoașterii este o responsabilitate pe care trebuie să și-o asume cu toții în marele demers de construire a unei civilizații mondiale prospere – fiecare individ în funcție de talentele și abilitățile sale.” Această orientare s-a manifestat în mod deosebit în: accentul pus de comunitatea bahá'í pe educație, care a constituit o preocupare centrală încă de la începuturile Credinței; în strădaniile sale de a cultiva în indivizi o conștiință și o capacitate crescândă de a recunoaște prejudecățile și de a le contracara; în practica sa de a folosi procese consultative în toate treburile sale; și în angajamentul său față de și în susținerea sistemului dual de cunoaștere reprezentat de știință și religie ca fiind necesar pentru progresul civilizației. Mai mult decât atât, dezvoltarea unei vieți a minții și cercetarea independentă a realității, care sunt la mare preț în scrierile bahá'í, înarmează individul cu abilitatea de a distinge adevărul de neadevăr, care este vitală dacă e ca prejudecățile, credințele superstițioase și tradițiile uzate moral care împiedică unitatea să fie eliminate. În această privință, ‘Abdu’l-Bahá oferă asigurarea că „odată ce fiecare suflet va cerceta adevărul, societatea va fi eliberată de negura repetării continue a trecutului.”

Cu urări bahá'í iubitoare,

Departamentul Secretariat